

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ 30^η Οκτωβρίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 177ον

49^η Αίμοδοσία

Στό Πνευματικό
Κέντρο του Ναού μας
Κυριακή 13^η Νοεμβρίου
9:30 π.μ. – 13:30 μ.μ.

Τρίτη 1^η Νοεμβρίου
6.00 μ.μ. Ίερό Εύχέλαιο.
Μέ ομιλητή τόν π. Μελέτιο Βαδραχάνη.

**Πέμπτη 3^η Νοεμβρίου. Ανακομιδή του ιερού λειψάνου
του Άγιου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του
τροπαιοφόρου, 7:00-10:00 π.μ θά τελεσθεί
Άρχιερατική Θεία Λειτουργία, χοροστατούντος του
σεπτού μας ποιμενάρχου κ.κ. Κυρίλλου.**

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ

Ο πλούσιος της Παραβολής του σημερινού Ευαγγελίου φορούσε πανάκριβα αρχοντικά ενδύματα και διασκέδαζε κάθε τόσο με πλούσια συμπόσια. Ούτε που νοιαζόταν καθώς έβλεπε στην εξώπορτά του εκείνον τον φτωχό Λάζαρο παραπεταμένο και γεμάτο πληγές. Πόσο υπέφερε ο δύστηχος! Ήθελε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Αλλά σαν να μην έφτανε αυτό, καθώς ήταν σχεδόν γυμνός, έρχονταν οι σκύλοι κι έγλυφαν τις πληγές του. Όμως ο Λάζαρος δεν έβγαζε από το στόμα του παράπονο εναντίον του πλουσίου ή του Θεού.

Πόσο μεγάλες οι αντιθέσεις των δύο αυτών ανθρώπων που βρίσκονταν τόσο κοντά μεταξύ τους! Ο πλούσιος ήταν ντυμένος με πολυτέλεια, κι ο Λάζαρος με τα έλκη του και τα κουρέλια του, ο πλούσιος καθόταν σε πολυτελή ανάκλιτρα, κι ο πτωχός πεταμένος στη γη. Ο πλούσιος περιβαλλόταν από επίσημους συνδαιτυμόνες, κι ο πτωχολάζαρος από σκυλιά.

Πόσο ανάλγητος αλήθεια ήταν ο πλούσιος! Πόσο κακό του έκανε ο πλούτος! Τον έκανε δούλο στη σάρκα, αδιάφορο για κάθε φτωχό γύρω του. Η πολυτέλεια τον οδήγησε στην αλαζονεία, την κοιλιοδουλία, την ασπλαχνία. Βέβαια η αμαρτία του πλουσίου δεν ήταν τόσο στα ενδύματά του ή στις τροφές του, όσο στο ότι φρόντιζε μόνο για τον εαυτό του. Η παρουσία του Λαζάρου έξω από το σπίτι του ήταν γι' αυτόν μια διαρκής υπόμνηση και ευκαιρία αγάπης. Πώς μπορούσε ο πλούσιος να βλέπει τον άλλον να λιμοκτονεί και να μένει τόσο ανάλγητος; Αλλά ο πλούσιος της Παραβολής ενδιαφερόταν μόνο για τα πλούτη του. Δεν είχε ανώτερα ιδανικά και αξίες. Από έξω η εμφάνισή του μεγαλόπρεπη, από μέσα όμως η ψυχή του αραχνιασμένη. Από έξω αρώματα, και

μέσα δυσωδία. Το σώμα του καλοπερνούσε στις ανέσεις, η ψυχή του όμως αργοπέθαινε μέσα στη φθορά.

Το ίδιο παθαίνουμε οι άνθρωποι, όχι μόνο οι πλούσιοι αλλά όσοι προσκολλώμαστε στα υλικά αγαθά μας, λίγα ή πολλά. Και νομίζουμε πως μ' αυτά θα ευτυχήσουμε αδιαφορώντας για τους γύρω μας, τους ενδεείς, τους πεινασμένους. Και χωρίς να το καταλαβαίνουμε σκληραίνει η καρδιά μας, αγριεύει η ψυχή μας. Η προσκόλληση στα υλικά αγαθά είναι μεγάλος πειρασμός για τη ζωή μας. Κινδυνεύουμε όλοι μας.

Δρομολογούμε το μέλλον μας

Η πρώτη σκηνή τελείωσε. Ήταν η σκηνή πάνω στη γη. Στη συνέχεια όμως έχουμε τη δεύτερη σκηνή, επάνω στον ουρανό. Πρώτος πέθανε ο φτωχός. Κανείς ίσως να μην έδωσε σημασία στο θάνατό του. Άγγελοι του Θεού όμως κατήλθαν αμέσως από τα ύψη του ουρανού για να μεταφέρουν την υπομονετική ψυχή του στους κόλπους του Αβραάμ, για να βρει ανάπαυση στον παράδεισο. Πέθανε κάποτε και ο πλούσιος και τάφηκε με μεγαλοπρέπεια. Όμως την ψυχή του δεν την παρέλαβαν άγγελοι του Θεού, αλλά την άρπαξαν με μανία δαίμονες φοβεροί και την οδήγησαν στα ζοφερά σκοτάδια του Άδη. Εκεί τώρα ο πλούσιος υπέφερε φρικτά και άρχισε να κραυγάζει και να παρακαλεί: —Πάτερ Αβραάμ, λυπήσου με. Στείλε τον Λάζαρο να βουτήξει την άκρη του δακτύλου του στο νερό και να δροσίσει τη γλώσσα μου, διότι τυραννιέμαι μέσα σ' αυτή την ανυπόφορη φωτιά. —Παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες με το παραπάνω τα αγαθά σου στη γη, κι ο Λάζαρος τα κακά της δυστυχίας του, απάντησε ο Αβραάμ· τώρα όμως εδώ αντιστρέφονται οι ρόλοι, ο Λάζαρος παρηγορείται γι' αυτά που υπέφερε, εσύ όμως βασανίζεσαι διαρκώς. Και έπειτα ανάμεσά σας υπάρχει μεγάλο χάσμα αδιαπέραστο. Αλλά ο

πλούσιος επιμένει: —Στείλε τουλάχιστον τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου να πει στα πέντε αδέρφια μου τι γίνεται εδώ στον άλλον κόσμο, για να προλάβουν να μετανοήσουν και να μην έλθουν κι αυτοί εδώ στην κόλαση. Κι ο Αβραάμ του απάντησε: Έχουν στη γη τα βιβλία του Νόμου και των προφητών που μιλούν γι' αυτά. —Όχι, πάτερ, συνεχίζει ο πλούσιος, δεν θα υπακούσουν στους προφήτες. Εάν όμως πάει σ' αυτούς κάποιος από τους πεθαμένους ανθρώπους, θα μετανοήσουν. Ο Αβραάμ όμως έκλεισε το διάλογο λέγοντας: Εάν δεν έχουν καλή διάθεση να υπακούσουν στον Νόμο και τους προφήτες, δεν θα πεισθούν, ακόμη και αν αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς.

Από την Παραβολή αυτή παίρνουμε όλοι μας ένα μεγάλο δίδαγμα, ότι ο τόπος της αιώνιας κατοικίας μας προσδιορίζεται από τις επίγειες επιλογές μας. Ό,τι κάναμε θα το βρούμε μπροστά μας. Διότι ο καθένας μας προετοιμάζει την ψυχή του για τον αντίστοιχο τόπο. Κι αυτό που έχει μεγάλη σημασία για όλους μας είναι ότι όταν οι άνθρωποι αμαυρώνουμε καθημερινά την ψυχή μας με τις απολαύσεις των αισθήσεων, την καθιστούμε ακατάλληλη για τις ανώτερες πνευματικές απολαύσεις του πνευματικού κόσμου. Πώς να χωρέσει στον Παράδεισο η ψυχή μας, εάν εδώ στη γη ήταν απορροφημένη στην ύλη; Πώς να δοκιμάσει τις απεριγράπτες πνευματικές ηδονές του Παραδείσου μία ψυχή που ξέρει μόνο τις απολαύσεις της σαρκός και έχει περιορίσει την ευτυχία της στα φαγητά, στα γλέντια, στα ρούχα; Πώς να γευθεί τον Παράδεισο μία ψυχή σκληρόκαρδη και άπονη ανάμεσα στις εξαγιασμένες ψυχές τόσων ανθρώπων δοκιμασμένων από τον πόνο και τις θλίψεις της ζωής; Η αιώνια λοιπόν ευτυχία μας ή η ατελεύτητη δυστυχία μας μετά τον θάνατο καθορίζονται από τη διαγωγή που δείχνουμε πριν από τον θάνατό μας. Σήμερα δρομολογούμε το αιώνιο μέλλον μας. Τις επιλογές τις ξέρουμε. Οι προορισμοί ξεκάθαροι. Ας ετοιμαζόμαστε για το αιώνιο ταξίδι μας.